

הדוש נאה

עצמם אינו מצד עצם הנפש שהרי נפשם מצד עצמם קדושה וטהורה שאם לא כן לא היה ראוי להביא הם במקום קודש הקדשים אכל החמא הזה אינו מצד נפש ישראל רק הוא בשביל גרוי השמן אשר הוא מגרה בישראל ומצר הזה בא החמא ולכך אמרה תורה כי מצד שישראל יש להם נפש מטהרה ויש להם קרבן להקריב לפני ולפנים אם כן החמאים שישראל עושים הוא היצר הרע שהוא השטן לא מצד עצמם עד שיש לשטן הוא היצר הרע חלק בישראל הם החמאים שהם מצד היצר הרע ולכך אמרה תורה שיתן עונות ישראל על השעיר השני וישלח השעיר במדבר ער שיקח חלקו מן ישראל אשר יש לו אצלם וחם ושלום לא שיהיה כאן הקרבה אליו כלל שהוא העבודה רק נקרא ושלח את השעיר הוא ששלח אותו החוצה כי החמאים בישראל אינם מצד עצמם רק מצד התועץ באו דהיינו מצד יצר הרע ודבר שבא מצד התועץ אפשר שישלח אותם גם כן מעליו. ולכך צריך שיתן עליו גורלות כי הגורל מתהייב זה מזה וכאן מפני שהם מקריבים קרבן לפני ולפנים מירה עד מעלת נפשם מצד עצמם מזה בעצמו מתחייב שישלחו שעיר לעזאזל כי יש ליצר הרע הוא השטן חלק בישראל וישלחו אותו מעליו ואם לא היו הגורלות רק היה מקריב השעיר בפנים בעצמו והיה שולח השעיר בעצמו מפני דבר זה אי אפשר כי באולי חמא ישראל הוא מצד נפשם ומצר עצמם ולא שייך לשלוח החוצה אבל דבר זה שישלח השעיר הוא מצד השעיר שנכנס דמו לפני ולפנים בזה נראה מהרה וקדושת ישראל מצד עצמם מפני הקרבן שהוא לפני ולפנים : ודבר זה מה שישראל הם קדושים וטהורים מצד עצמם מפני שיש להם נפש מטהרה וקדושה וחמאים של ישראל הם חמאים מבחוץ דהיינו מצד יצר הרע :

אמר במדרש ואנכי איש חלק רבי לוי אמר לקוץ פירש מי שיש לו קצוות והוא בעל שער וקרח שהי' על שפת הגורן עלה המון ונסתבך בשערו עלה המון ונסתבך בקרח ונתן ידו על ראשו והעבירו כך עשו הרשע כל השנה כולה הוא מתלכלך ואין לו במה יתבפר. אבל יעקב אבינו אינו כך בא יום הכפורים

ומתבפר כדאמר כי ביתם הזה יכפר עליהם עד כאן ומה ענין זה שהיה יעקב איש חלק ולא היה בו שער יאמר בשביל כך שיום הכפורים מכפר ובשביל שעשו הוא בעל שער לא יהיה לו כפרה אבל במדרש זה בא לבאר לך הדברים אשר אמרנו כי יעקב נקי וטהור נפשו מן החמא כי נפשו מטהרה וקדושה מצד עצמה רק מה שיש חמא בהם הוא מן התועץ מצד יצר הרע ולכך באמת היה יעקב איש חלק ועשו בעל שער כי החלק אין בו תוספות על עצם נפשו כלל אבל הוא עומד בעצמו בלי תוספות ובלי חסרון ודבר זה היה ראוי אל יעקב במה שיהיה איש חלק ופירש חלק הוא שלם ולכך היה יעקב איש חלק שהחלק אין בו תוספות ואין בו חסרון כלל אבל עשו היה בעל שער מפני שהשער יש בו תוספות וחסרון השערות שהם גדילים תמיר למה שהם גדילים ולא שייך בהם השלמה כמו שהוא שייך אל הגוף החלק שהוא שלם בלי תוספות וחסרון ואין ספק שהחמא הוא תוספות על האדם ושני באדם שיצא האדם ממה שראוי להיות ולכך בני יעקב יש להם נפש שלימה מבלי תוספות ומבלי חסרון בעצמם אם מתחבר בנפש חמא וזוהמא במה שעצם נפשם יש להם השלימות במטהרה יוסר ולכך מדמה חמא זה לאיש חלק שאם עלה עליו המון מבחוץ מאחר שהוא בעצמו חלק ושום אינו מקבל דבר עליו ובקל הוא מעבירו וכך בעצמו שבקלות יוסר החמא מן אשר הוא שלם בנפשו כי אין החמא שהוא תוספות עליו מתחבר עמו ולכך יום הכפורים מעביר את החמא והיה עשו איש שיער כי השער אין בו שלימות בעצמו ולכך החמא שהוא תוספות עליהם מבחוץ מתחבר עמו לגמרי ולא יובדל סאתו ולכך מדמה אותו לקוץ שהוא בעל שיער שעלה בו המון בשערו שלא יוכל להבדל ממנו שיש חבור למון בשערותיו לגמרי : ולפיכך היה קרבן ישראל שני שעירים גם כן כי השעיר הזה יש בו שתי בחינות. הבחינה האחת מצד דמו. הבחינה השנית מצד גופו. כי מצד דמו השעיר הזה דמו דומה לדם האדם כמו שאמרנו לך למעלה. אבל מצד גופו הוא נקרא שעיר על שם השעירות שבו ומפני שקרבן האחר